

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Korn József ügyvéd által képviselt Zrt. felperesnek a Dél-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal (Kaposvár, Csokonai u. 3.) - mint a Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal jogutóda - alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a hozzátartozó által képviselt beavatkozott - a Tolna Megyei Bíróság 2008. március 21. napján meghozott 9.K.20.457/2007/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 9.K.20.457/2007/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes az M6 autópálya/autóút létesítése céljából az alperesi jogelődnél kisajátítási kérelmet terjesztett elő.

Az alperes jogelődje a 2007. február 12. napján meghozott 23/29-99/2007. számú határozatával a felperes kérelmének helyt adott és a benyújtott területkimutatással egyezően a beavatkozó tulajdonát képező helyrajzi számú, 7385 m² területű, gyeper (legelő) művelési ágú ingatlanból 5027 m² nagyságú földrészlet közlekedés közérdekű célra történő kisajátítását elrendelte. A kisajátítással a kisajátított terület a Magyar Állam tulajdonába és a Nemzeti Autópálya Zrt. vagyonkezelésébe került.

A kisajátított földrészletért 1.533.235 forint kártalanítást állapított meg, a kisajátítással kapcsolatos értékvesztés és költség nem merült fel. Határozata indokolásában a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Ktvr.)

1. §-ára, 4. § /1/ bekezdésének f/ pontjára, 18. § /3/ bekezdésére, 20. § a/ pontjára, valamint a Ktvr. végrehajtásáról szóló 33/1976.(X.5.) MT rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 32. §-ának /1/ bekezdésére hivatkozással, a közigazgatási eljárásban kirendelt ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye alapján, az ingatlan fajlagos értékét 305 Ft/m²-ben, s ennek alapján a kisajátítással érintett terület kártalanítási összegét 1.533.235 forintban állapította meg az alperes. A szakvélemény összehasonlító adatokkal alátámasztott, körültekintően indokolt volt, ezért azt az alperes döntése alapjául aggálytalanként elfogadta. A szakértő szakvéleménye szerint a kisajátítással kapcsolatos értékvesztés és költség nem merült fel.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának megváltoztatását a kártalanítási összeg 1.044.734 forintra leszállításával.

A megyei bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a perben kirendelt szakértő szakvéleményében a kisajátított ingatlanrész értékét 1.367.344 forintban határozta meg. A visszamaradó terület - a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő véleményével ellentétben - értékcsökkenést szenved, amelyet 224.482 forintban határozott meg a szakértő, így a teljes kártalanítási összeg 1.591.826 forint.

A megyei bíróság a perszakértő által adott szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadta. A szakértő az összehasonlító értékadatokat helytállóan vette figyelembe és elfogadta a megyei bíróság azt is, hogy a visszamaradó terület értékcsökkenést szenved. A szakértő az összehasonlító értékadatok figyelembevételét megfelelően megindokolta, az alkalmazott korrekciós tényezőket a bíróság is elfogadta. A perszakértő az általa csatolt térképen szemléltette, hogy elhelyezkedésüket illetően mennyiben különböznek a felperes által megjelölt ingatlanok a beavatkozó ingatlanától. A felperes által megjelölt ingatlanok egymáshoz nagyon közel vannak, a beavatkozó ingatlantól azonban meglehetősen távol, utóbbi a Bonyhád-Bátaszék közötti közút mellett található. A szakértő megfelelően megindokolta azt is, hogy a visszamaradó ingatlanrész miatt szenved értékcsökkenést.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és keresetének megfelelő döntés hozatalát. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint az alperes határozata megsértette a Ptk. 177. § /1/ bekezdésében és a Ktvr. 1. §-ában foglalt teljes kártalanítás elvét. A perszakértő szakvéleményében foglaltakat a felperes nem fogadta el, vitatta a szakértő által hivatkozott adatok összehasonlításra alkalmas voltát, az alkalmazott korrekciót és a

visszamaradó ingatlan vonatkozásában javasolt értékcsökkenést. Kiemelte a felperes, hogy a kártalanítási összeg megállapításának alapja a helyben kialakult piaci értékekkel alátámasztott, kisajátításkori forgalmi érték.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal, hogy vitatta a perben kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltakat.

A Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a jogerős ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok mérlegelését támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a megyei bíróság a perszakértő szakvéleményét ítélkezése alapjául elfogadva, a bizonyítékok okszerű, helyes mérlegelésével állapította meg a kisajátított ingatlanrészért a beavatkozónak járó kártalanítás összegét.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése értelmében határoznia nem kellett.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. március 25.

Dr.Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági írnok